

3^η Ενότητα Η κλοπή της φωτιάς

Ἄτε δὴ οὖν οὐ πάνυ τι σοφὸς ὢν ὁ Ἐπιμηθεὺς ἔλαθεν αὐτὸν καταναλώσας τὰς δυνάμεις εἰς τὰ ἄλογα. λοιπὸν δὴ ἀκόσμητον ἔτι αὐτῷ ἦν τὸ ἀνθρώπων γένος, καὶ ἠπόρει ὅτι χρήσαιτο. Ἀποροῦντι δὲ αὐτῷ ἔρχεται Προμηθεὺς ἐπισκεψόμενος τὴν νομὴν, καὶ ὄρᾳ τὰ μὲν ἄλλα ζῶα ἐμμελῶς πάντων ἔχοντα, τὸν δὲ ἄνθρωπον γυμνόν τε καὶ ἀνυπόδητον καὶ ἄστρωτον καὶ ἄοπλον. ἤδη δὲ καὶ ἡ εἰμαρμένη ἡμέρα παρῆν, ἐν ἣ ἔδει καὶ ἄνθρωπον ἐξιέναι ἐκ γῆς εἰς φῶς. Ἀπορία οὖν σχόμενος ὁ Προμηθεὺς ἦντινα σωτηρίαν τῷ ἀνθρώπῳ εὐροί, κλέπτει Ἡφαίστου καὶ Ἀθηνᾶς τὴν ἔντεχνον σοφίαν σὺν πυρί —ἀμήχανον γὰρ ἦν ἄνευ πυρὸς αὐτὴν κτητὴν τῷ ἢ χρησίμην γενέσθαι— καὶ οὕτω δὴ δωρεῖται ἀνθρώπῳ. Τὴν μὲν οὖν περὶ τὸν βίον σοφίαν ἄνθρωπος ταύτῃ ἔσχεν, τὴν δὲ πολιτικὴν οὐκ εἶχεν. ἦν γὰρ παρὰ τῷ Δίῳ. Τῷ δὲ Προμηθεῖ εἰς μὲν τὴν ἀκρόπολιν τὴν τοῦ Διὸς οἴκησιν οὐκέτι ἐνεχώρει εἰσελθεῖν —πρὸς δὲ καὶ αἱ Διὸς φυλακαὶ φοβεραὶ ἦσαν— εἰς δὲ τὸ τῆς Ἀθηνᾶς καὶ Ἡφαίστου οἶκημα τὸ κοινόν, ἐν ᾧ ἐφιλοτεχνεῖται, λαθὼν εἰσέρχεται, καὶ κλέψας τὴν τε ἔμπυρον τέχνην τὴν τοῦ Ἡφαίστου καὶ τὴν ἄλλην τὴν τῆς Ἀθηνᾶς δίδωσιν ἀνθρώπῳ, καὶ ἐκ τούτου εὐπορία μὲν ἀνθρώπῳ τοῦ βίου γίνεταί, Προμηθεὺς δὲ δι' Ἐπιμηθεὺς ὕστερον, ἥπερ λέγεται, κλοπῆς δίκη μετῆλθεν.

archaia-latinika.gr

Μετάφραση

Ἄτε δὴ οὖν οὐκ ὢν πάνυ σοφὸς τι ὁ Ἐπιμηθεὺς
Επειδὴ βέβαια λοιπὸν δεν ἦταν πολὺ σοφὸς κατὰ κάποιον τρόπο ὁ Ἐπιμηθεὺς

ἔλαθεν αὐτὸν καταναλώσας τὰς δυνάμεις εἰς τὰ ἄλογα.
διέφυγε τῆς προσοχῆς του ὅτι κατανάλωσε εντελῶς τις δυνάμεις στα ἄλογα ὄντα.

τὸ γένος δὴ ἀνθρώπων ἦν αὐτῷ ἔτι ἀκόσμητον,
το γένος βέβαια των ἀνθρώπων ἦταν σ'αὐτὸν ἀκόμα ἀτακτοποίητο,

καὶ ἠπόρει ὅτι χρήσαιτο.
καὶ ἀπορούσε τι νὰ κάνει.

Ἀποροῦντι δὲ αὐτῷ ἔρχεται Προμηθεὺς ἐπισκεψόμενος τὴν νομὴν,
Καὶ ἐνῶ ἀπορούσε αὐτὸς ἔρχεται ὁ Προμηθεὺς γιὰ νὰ ἐπιθεωρήσει τὴ μοιρασιά,

καὶ ὄρᾳ τὰ μὲν ἄλλα ζῶα ἔχοντα ἐμμελῶς πάντων,
καὶ βλέπει τὰ ἄλλα ζῶα νὰ εἶναι φροντισμένα σε ὅλα,

τὸν δὲ ἄνθρωπον γυμνόν τε καὶ ἀνυπόδητον καὶ ἄστρωτον καὶ ἄοπλον.
ἐνῶ τον ἀνθρώπο γυμνό καὶ ξυπόλυτο καὶ χωρὶς στρώμα καὶ χωρὶς ὅπλα.

ἤδη δὲ παρῆν καὶ ἡ ἡμέρα εἰμαρμένη,
ἤδη ὅμως ἔφτανε καὶ ἡ ἡμέρα που εἶχε οριστεῖ ἀπὸ τῆ μοίρα,

ἐν ἧ ἔδει καὶ ἄνθρωπον ἐξιέναι ἐκ γῆς εἰς φῶς.
κατὰ τὴν ὁποία ἔπρεπε καὶ ὁ ἄνθρωπος νὰ βγεῖ ἔξω ἀπὸ τὴ γῆ στο φως.

ὁ Προμηθεὺς οὖν σχόμενος ἀπορία
ὁ Προμηθεὺς λοιπὸν καθὼς διακατεχόταν ἀπὸ ἀπορία

ἦντινα σωτηρίαν εὔροι τῷ ἀνθρώπῳ,
ποια σωτηρία νὰ βρεῖ γιὰ τὸν ἄνθρωπο,

κλέπτει τὴν ἔντεχνον σοφίαν Ἡφαίστου καὶ Ἀθηνᾶς σὺν πυρὶ
κλέβει τὴ ἔντεχνη σοφία τοῦ Ἡφαίστου καὶ τῆς Ἀθηνᾶς μαζί με τὴ φωτιά

- ἀμήχανον γὰρ ἦν αὐτὴν γενέσθαι κτητὴν ἢ χρησίμην τῷ ἄνευ πυρὸς-
γιατί ἦταν ἀδύνατον αὐτὴ νὰ γίνεῖ κτῆμα ἢ χρησίμη σε κάποιον χωρὶς φωτιά-

καὶ οὕτω δὴ δωρεῖται ἀνθρώπῳ.
καὶ ἔτσι βέβαια (τις) δωρίζει στὸν ἄνθρωπο.

ταύτη μὲν οὖν ἄνθρωπος ἔσχεν τὴν σοφίαν περὶ τὸν βίον,
μ'αὐτὸν τὸν τρόπο λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος ἀπέκτησε τὴ σοφία γιὰ τὴ ζωὴ,

οὐκ εἶχεν δὲ τὴν πολιτικὴν. ἦν γὰρ παρὰ τῷ Δίῳ.
δεν εἶχε ὅμως τὴν πολιτικὴ τέχνη. γιατί βρισκόταν κοντὰ στο Δία.

Τῷ δὲ Προμηθεῖ οὐκέτι μὲν ἐνεχώρει εἰσελθεῖν εἰς τὴν ἀκρόπολιν,
Καὶ στὸν Προμηθεῖα ἀκόμη δεν ἦταν δυνατόν νὰ μπεῖ μέσα στὴν ἀκρόπολη,

τὴν οἴκησιν τοῦ Διὸς -πρὸς δὲ καὶ αἱ φυλακαὶ Διὸς ἦσαν φοβεραι-
τὴν κατοικία τοῦ Δία -εκτὸς ἀπὸ αὐτὸ καὶ οἱ φρουρὲς τοῦ Δία ἦταν φοβερές-

εἰς δὲ τὸ κοινόν οἶκημα τῆς Ἀθηνᾶς καὶ Ἡφαίστου,
μέσα ὅμως στο κοινὸ οἶκημα τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Ἡφαίστου,

ἐν ᾧ ἐφιλοτεχνεῖτην εἰσέρχεται λαθῶν,
στο ὁποῖο οἱ δύο τοὺς ἀσκούσαν τὶς τέχνες με ἀγάπη μπαίνει κρυφά,

καὶ κλέψας τὴν τε τέχνην τοῦ Ἡφαίστου τὴν ἔμπυρον
καὶ ἀφοῦ ἔκλεψε καὶ τὴν τέχνη τοῦ Ἡφαίστου με φωτιά

καὶ τὴν ἄλλην (τέχνην) τὴν τῆς Ἀθηνᾶς δίδωσιν ἀνθρώπῳ,
καὶ τὴν ἄλλη τῆς Ἀθηνᾶς (τις) δίνει στὸν ἄνθρωπο,

καὶ ἐκ τούτου γίνεταί μὲν εὐπορία τοῦ βίου ἀνθρώπῳ,
καὶ ἀπὸ αὐτὸ δημιουργήθηκε ἐπάρκεια ζωῆς γιὰ τὸν ἄνθρωπο,

δίκη δὲ κλοπῆς μετῆλθεν Προμηθεῖα ὕστερον
ὅμως δίκη γιὰ κλοπὴ βρήκε τὸν Προμηθεῖα ὕστερα

δι' Ἐπιμηθεῖα, ἧπερ λέγεται.
ἐξαιτίας τοῦ Ἐπιμηθεῖα, ὅπως βέβαια λέγεται.